

394L0067

31.12.94

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 365/34

NEUVOSTON DIREKTIIVI 94/67/EY,

annettu 16 päivänä joulukuuta 1994,

vaarallisten jätteiden polttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteilla ja periaatteilla, sellaisina kuin ne on esitetty perustamissopimuksen 130 r artiklassa, pyritään erityisesti estämään saastumista, vähentämään sitä ensisijaisesti sen lähteellä ja soveltamaan 'saastuttaja maksaa' -periaatetta,

neuvosto on 7 päivänä toukokuuta 1990 antamassaan jättopolitiikkaa koskevassa päätöslauselmassa⁽⁴⁾ kehottanut komissiota saamaan pikaisesti valmiiksi ehdotuksensa teollisuusjätteille tarkoitetuista jätteenpolttouneista,

vaarallisten jätteiden polttaminen aiheuttaa päästöjä, jotka voivat saastuttaa ja näin ollen vahingoittaa ihmisten terveyttä ja ympäristöä, ellei niitä valvota tyydyttävällä tavalla; joissakin tapauksissa voi olla kyse saasteiden kulkeutumisesta jäsenvaltioiden välisten rajojen yli,

tästä syystä olisi tarpeen ryhtyä ennaltaehkäiseviin toimiin ympäristön suojelemiseksi vaarallisten jätteiden poltosta aiheutuvilta vaarallisilta päästöiltä,

nykyiset erot vaarallisten jätteiden polttoon sovellettavien kansallisten säännösten välillä ja eräissä tapauksissa aihetta koskevien säännösten puuttuminen tekevät yhteisössä toteutettavan toiminnan perustelluksi,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 130, 21.5.1992, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 332, 16.12.1992, s. 49

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10 päivänä maaliskuuta 1993 (EYVL N:o C 115, 26.4.1993, s. 90). Neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 11 päivänä heinäkuuta 1994 (EYVL N:o C 232, 20.8.1994, s. 35) ja Euroopan parlamentin yhteinen kanta, vahvistettu 17 päivänä marraskuuta 1994 (EYVL N:o C 341, 5.12.1994)

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 122, 18.5.1990, s. 2

perustamissopimuksen 130 t artiklan mukaisesti tämän direktiivin antamisella ei estetä jäsenvaltioita ylläpitämästä tai ottamasta käyttöön tiukempia, perustamissopimuksen kanssa yhteen soveltuvia toimenpiteitä ympäristön suojelemiseksi,

jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY⁽⁵⁾ vaaditaan jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja aiheuttamatta vahinkoa ympäristölle; tässä tarkoituksessa kyseisen direktiivin 9 artiklassa säädetään, että kaikkien laitosten tai yritysten, jotka käsittelevät jätteitä, on saatava siihen toimivaltaisilta viranomaisilta lupa, johon sisältyy muun muassa ilmoitus suoritettavista varotoimista,

teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä 28 päivänä kesäkuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/360/ETY⁽⁶⁾ 3 ja 4 artiklan mukaan lueteltuihin ryhmiin kuuluvien teollisuuslaitosten toiminta, mukaan lukien jätteenpolttolaitokset, edellyttää ennalta annettua lupaa,

tämän direktiivin mukaisesti perustettujen ja toimivien jätteenpolttolaitosten tarkoituksena on hapettamalla vähentää vaarallisiin jätteisiin liittyvää pilaantumisvaaraa, vähentää jätteiden määrää ja tuottaa jäännöksiä, jotka voidaan käyttää uudestaan tai hävittää turvallisesti,

korkeatasoinen ympäristönsuojelu edellyttää yhteisön vaarallisten jätteiden polttolaitoksia koskevien asianmukaisten toimintaedellytysten ja päästöjen raja-arvojen määräämistä ja ylläpitämistä; on tarpeen säätää erityissäänöksiä dioksiinien ja furaanien päästöistä, joita on vähennettävä käyttämällä edistyksellisintä tekniikkaa,

korkealuokkaiset mittausmenetelmät ovat tarpeen päästöjen valvomiseksi ja sen varmistamiseksi, että ympäristöä pilaavien aineiden päästöjä koskevia raja- ja ohjearvoja noudatetaan,

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48)

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 188, 16.7.1984, s. 20. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY

ympäristöä on suojeltava yhdenmukaisesti vaarallisten jätteiden poltosta aiheutuvalta päästöiltä; jotta siis voitaisiin rajoittaa ympäristötyypistä toiseen tapahtuvaa saasteiden kulkeutumista, palamiskaasujen puhdistuksesta peräisin olevat vesipitoiset jätteet on voitava päästää ulos ainoastaan erillisen käsittelyn jälkeen; näihin vesipitoisiin jätteisiin sisältyvien pilaantumista aiheuttavien aineiden päästöjen erityiset raja-arvot on määriteltävä kahden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona tämä direktiivi tulee voimaan,

olisi annettava säännökset sellaisia tapauksia varten, joissa päästöjen raja-arvot ylitetään, samoin kuin puhdistusjärjestelmien teknisesti väistämättömiä seisojkeja, häiriöitä ja vikoja varten,

ei voida sallia, että vaarallisten jätteiden rinnakkaispoltto laitoksissa, joita ei ole pääasiallisesti tarkoitettu vaarallisten jätteiden polttoa varten, lisäksi pilaantumista aiheuttavien aineiden päästöjä sillä palamiskaasujen määrällä, joka aiheutuu tällaisesta rinnakkaispoltosta, ja näin ollen vaarallisten jätteiden rinnakkaispolttoa on rajoitettava asianmukaisella tavalla,

ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi paremmin on tarpeen nopeasti mukauttaa olemassa olevat jätteenpolttolaitokset tässä direktiivissä säädettyihin päästöjen raja-arvoihin jotta estetään näihin laitoksiin tapahtuvan vaarallisten jätteiden kuljetuksen lisääntyminen,

olisi perustettava komitea avustamaan komissiota tämän direktiivin täytäntöönpanossa ja mukauttamisessa tieteen ja tekniikan kehitykseen,

kertomukset tämän direktiivin täytäntöönpanosta ovat tärkeä keino antaa komissiolle ja jäsenvaltioille tietoa päästöjen hallintamenetelmien kehityksestä, ja

ehdotukset päästöjen raja-arvojen uudelleen tarkastelemiseksi ja tähän direktiiviin liittyvät säännökset on esitettävä neuvostolle ennen 31 päivää joulukuuta 2 000 ennakoitavissa olevan teknologian kehityksen, jätteenpolttolaitosten käytöstä saadun kokemuksen ja ympäristön asettamien vaatimusten perusteella,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1 Tämän direktiivin tavoitteena on säätää toimenpiteistä ja menetelmistä, joilla voidaan estää tai, silloin kun se ei ole mahdollista, vähentää mahdollisuuksien rajoissa vaarallisten jätteiden polton ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia,

erityisesti ilman, maaperän, pinta- ja pohjavesien pilaantumista, ja ihmisten terveydelle aiheutuvia vaaroja, sekä vahvistaa ja ylläpitää tätä varten yhteisön alueella toimivia vaarallisten jätteiden polttolaitoksia koskevia asianmukaisia käyttöolosuhteita ja päästöjen raja-arvoja.

2 Tämän direktiivin soveltaminen ei vaikuta yhteisön muuhun asiaa koskevaan lainsäädäntöön, erityisesti jätteitä sekä polttolaitosten henkilökunnan terveyden ja turvallisuuden suojelemista koskevaan lainsäädäntöön.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) 'vaarallisilla jätteillä' kaikkia vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja kiinteitä tai nestemäisiä jätteitä⁽¹⁾.

Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuitenkaan kuulu seuraavat vaaralliset jätteet:

— palavat nestemäiset jätteet, mukaanluettuina jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY⁽²⁾ 1 artiklassa tarkoitettuja jäteöljyjä, jos ne täyttävät seuraavat kolme perustetta:

i) polykloorattujen aromaattisten hiilivetyjen, kuten polyklooribifenyyliden (PCB) ja pentakloorifenolin (PCP), pitoisuus ei ylitä yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja pitoisuuksia,

ii) näitä jätteitä ei pidetä vaarallisina siksi, että ne sisältävät muita direktiivin 91/689/ETY liitteessä II lueteltuja aineosia sellaisina määrinä ja pitoisuuksina, että ne ovat direktiivin 75/442/ETY 4 artiklassa esitettyjen tavoitteiden toteuttamisen vastaisia,

iii) lämpöarvo on vähintään 30 MJ/kg,

— kaikki palavat nestemäiset jätteet, joiden poltosta suoraan syntyvistä savukaasuista ei voi aiheutua muita päästöjä kuin ne, jotka ovat peräisin direktiivin 75/716/ETY⁽³⁾ 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta kaasuoiljystä, tai päästöjä, joiden pitoisuus on suurempi kuin ne, jotka syntyvät näin määritellyn kaasuoiljyn poltosta,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 20

⁽²⁾ EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY

⁽³⁾ Tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä marraskuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/716/ETY (EYVL N:o L 307, 27.11.1975, s. 22). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY

- sellaiset vaaralliset jätteet, jotka syntyvät avomerelle sijoitetuissa laitoksissa tapahtuvan öljyn ja kaasun etsinnän ja käytön yhteydessä ja jotka poltetaan näillä laitoksilla,
 - direktiiveissä 89/369/ETY⁽¹⁾ ja 89/429/ETY⁽²⁾ tarkoitettut yhdyskuntajätteet,
 - yhdyskuntien jätevesien käsittelystä peräisin olevat puhdistamolietteet, joita ei pidetä vaarallisina sen vuoksi, että ne sisältävät direktiivin 91/689/ETY liitteessä II lueteltuja ainesosia sellaisia määriä ja pitoisuuksia, sellaisina kuin nämä määrät ja pitoisuudet ovat jäsenvaltioiden määrittelemänä kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaarallisten jätteiden koskevan luettelon laatimiseen asti, että ne ovat direktiivin 75/442/ETY 4 artiklassa esitettyjen tavoitteiden toteuttamisen vastaisia. Tällä soveltamisalan ulkopuolelle jättämisellä ei kuitenkaan rajoiteta direktiivin 86/278/ETY⁽³⁾ soveltamista.
- 2) 'jätteenpolttolaitoksella' laitteistoa, jossa poltetaan hapettamalla vaarallisia jätteitä poltosta saatavan lämmön talteenotolla tai ilman, mukaan lukien jätteen esikäsittely sekä pyrolyysi tai muu lämpökäsittely, kuten plasmakäsittely, jos näin syntyvät aineet poltetaan välittömästi. Tähän määritelmään sisältyvät myös laitokset, jotka käyttävät tällaisia jätteitä tavanomaisena polttoaineena tai lisäpolttoaineena teollisissa prosesseissa.
- Tämä määritelmä kattaa koko laitosalueen mukaan lukien jätteen vastaanotto, varastointi ja esikäsittely, polttolaitos sekä sen jätteet, polttoaineen ja ilman syöttöjärjestelmät, palamiskaasujen ja jätevesien käsittelyjärjestelmät sekä polton säätöön sekä polton jatkuvaan tallennukseen ja mittaukseen tarkoitettut laitteistot ja järjestelmät.
- Seuraavia laitoksia ei kuitenkaan lueta mukaan:
- eläinten raatojen ja jäännösten polttolaitokset
 - tartuntavaarallisen sairaalajätteen polttolaitokset edellyttäen, että laitoksen käsittelemiä jätteitä ei pidetä vaarallisina jätteinä direktiivin 91/689/ETY liitteen II listan sisältämien muiden aineiden vuoksi,
- tai
- yhdyskuntajätteiden polttolaitokset, joissa poltetaan myös tartuntavaarallisia sairaalajätteitä, joita ei ole sekoitettu toisiin, jonkin direktiivin 91/689/ETY liitteessä III mainitun ominaisuuden perusteella mahdollisesti vaarallisina jätteinä pidettäviin jätteisiin,
 - 3) 'uudella jätteenpolttolaitoksella' laitosta, joka on saanut käyttöluvan 18 artiklan 1 kohdassa mainitun päivämäärän jälkeen,
 - 4) 'olemassa olevalla jätteenpolttolaitoksella' laitosta, joka on saanut ensimmäisen käyttöluvan ennen 18 artiklan 1 kohdassa mainittua päivämäärää,
 - 5) 'päästöjen raja-arvolla' laitosten päästöjen epäpuhtauspitoisuutta, jota ei saa ylittää määrättyä aikana, ja
 - 6) 'toiminnanharjoittajalla' luonnollista tai oikeudellista henkilöä, joka hoitaa jätteenpolttolaitosta tai jolle on annettu siihen kohdistuvaa taloudellista päätösvaltaa.
- 3 artikla*
- 1 Direktiivin 75/442/ETY 9 ja 10 artiklassa, sen 11 artiklassa, sellaisena kuin se on täydennettynä direktiivin 91/689/ETY 3 artiklalla, sekä direktiivin 84/360/ETY 3 artiklassa tarkoitettut luvat voidaan myöntää laitokselle ainoastaan jos hakemuksesta ilmenee, että polttolaitos on suunniteltu, varustettu ja sitä käytetään siten, että asianmukaiset toimet ympäristön pilaantumista vastaan toteutetaan ja tämän direktiivin 5–12 artiklassa esitetyt vaatimukset täyttyvät.
- 2 Toimivaltaisen viranomaisen myöntämässä luvassa on lueteltava nimenomaisesti, minkä tyyppisiä ja millaisia määriä vaarallisia jätteitä polttolaitoksessa voidaan käsitellä ja mikä on polttolaitoksen kokonaiskapasiteetti.
- 3 Sellaiseen vaarallisia jätteitä polttavaan laitokseen, jota ei ole erityisesti suunniteltu vaarallisten jätteiden polttoon ('rinnakkaispolto'), ja jonka koko käyttönsä aikana tuotetusta lämmöstä enintään 40 prosenttia on peräisin vaarallisista jätteistä, sovelletaan vähintään seuraavien artiklojen sisältämiä säännöksiä:
- 1–5 artikla,
 - 6 artiklan 1 ja 5 kohta,
 - 7 artikla, mukaan lukien 10 ja 11 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskevat säännökset,
 - 9 artikla,
 - 12, 13 ja 14 artikla.
- ⁽¹⁾ Yhdyskuntajätteiden uusien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 8 päivänä kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/369/ETY (EYVL N:o L 163, 14.6. 1989, s. 32)
- ⁽²⁾ Yhdyskuntajätteiden olemassa olevien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 21 päivänä kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/429/ETY (EYVL N:o L 203, 15.7.1989, s. 50)
- ⁽³⁾ Ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettävissä puhdistamolietettä maanviljelyssä 12 päivänä kesäkuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/278/ETY (EYVL N:o L 181, 4.7.1986, s. 6). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY

4 Lupa vaarallisten jätteiden 3 kohdassa tarkoitettuun rinnakkaispoltoon voidaan myöntää vain, jos hakemuksessa on osoitettu seuraavat seikat:

— vaarallisten jätteiden polttimien sijainti on sellainen ja jätteen syöttäminen tapahtuu siten, että jätteen palaminen on mahdollisimman täydellistä,

ja

— liitteen II mukaisesti tehtyjen laskelmien perusteella voidaan todeta, että 7 artiklan säännöksiä noudatetaan.

Luvassa on lueteltava nimenomaisesti ne vaarallisten jätteiden tyypit ja määrät, jotka voidaan polttaa rinnakkaispoltoilla. Lisäksi luvassa on esitettävä vaarallisten jätteiden pienin ja suurin massavirta, sen pienimmät ja suurimmat lämpöarvot ja suurimmat sallitut epäpuhtauspitoisuudet kuten PCB, PCP, kloori, fluori, rikki ja raskasmetallit.

Tuloksista, jotka saadaan kuuden kuukauden kuluessa laitoksen käynnistymisestä ja mahdollisimman epäsuotuisissa olosuhteissa suoritettavista mittauksista, on ilmoitettava, että 7 artiklan säännöksiä noudatetaan. Siihen asti toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää poikkeuksia 3 kohdassa esitettyihin prosenttivaatimuksiin.

4 artikla

Lupahakemukset ja niistä tehdyt toimivaltaisten viranomaisten päätökset sekä tämän direktiivin 11 artiklassa määrätyn seurannan tulokset on pidettävä yleisön saatavilla ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY⁽¹⁾ säännösten mukaisesti.

5 artikla

1 Toiminnanharjoittajan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätteen toimittamisen ja vastaanoton osalta estääkseen, tai silloin kun se ei ole mahdollista, vähentääkseen mahdollisuuksien rajoissa ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia, erityisesti ilman, maaperän, pinta- ja pohjavesien pilaantumista sekä ihmisten terveydelle aiheutuvia vaaroja. Näiden toimenpiteiden on täytettävä vähintään 2 ja 3 kohdassa esitetyt vaatimukset.

2 Ennen jätteiden hyväksymistä polttolaitokselle toiminnanharjoittajalla on oltava seuraavat jätteisiin liittyvät tiedot:

— jätteiden fyysikaalinen, jos mahdollista, myös kemiallinen koostumus sekä muu tarvittava tieto sen arvioimiseksi, soveltuvatko jätteet poltettaviksi tarkoituksena olevassa prosessissa,

— jätteiden käsittelyyn liittyvät vaaratekijät, aineet joiden kanssa jätteitä ei voi sekoittaa ja niiden käsittelyssä noudatettavat turvallisuustoimet.

3 Ennen jätteiden hyväksymistä polttolaitokselle toiminnanharjoittajan on suoritettava vähintään seuraavat vastaanottotoimenpiteet:

— määritettävä jätteiden paino

— direktiivissä 91/689/ETY ja tarvittaessa Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 259/93⁽²⁾ sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetuissa asetuksissa edellytettyjen asiakirjojen tarkastaminen,

— silloin kun se on tarkoituksenmukaista, edustavien näytteiden ottaminen siltä osin kuin se on mahdollista ennen jäte-erän purkamista, jotta voidaan tarkastuksen avulla todeta, että jätteet vastaavat 2 kohdassa edellytettyä kuvausta, ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkistaa käsiteltäväksi tulevan jätteen laadun. Näytteitä on säilytettävä vähintään 1 kuukausi polton jälkeen.

4 Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää teollisuuslaitoksille ja yrityksille, jotka polttavat ainoastaan omat jätteensä jätteiden tuotantopaikalla, luvan poiketa 2 ja 3 kohdan säännöksistä, jos samantasoisesta suojelusta varmistutaan.

6 artikla

1 Vaarallisten jätteiden polttolaitoksia on käytettävä siten, että palaminen on mahdollisimman täydellistä, mikä saattaa edellyttää jätteen esikäsitteilyyn soveltuvien menetelmien käyttöönottoa.

2 Kaikki jätteenpolttolaitokset on suunniteltava ja varustettava ja niitä on käytettävä siten, että vaarallisten jätteiden poltossa syntyvien kaasujen lämpötila nostetaan viimeisen polttoilman syöttökohdan jälkeen hallitusti ja homogeenisesti sekä kaikkein epäedullisimminkin olosuhteissa uunin sisäseinässä ja sen läheisyydessä vähintään 850 °C:seen ainakin kahden sekunnin ajaksi siten, että happipitoisuus on vähintään kuusi prosenttia; jos vaarallisten jätteiden sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötila on nostettava vähintään 1 100 °C:seen.

Jos uuniin syötetään ainoastaan nestemäisiä vaarallisia jätteitä tai kaasumaisten aineiden ja ennalta suoritettua

⁽¹⁾ EYVL N:o L 158, 23.6.1990, s. 56

⁽²⁾ EYVL N:o L 30, 6.2.1993, s. 1

happivajauksessa tapahtuneesta vaarallisten jätteiden lämpökäsittelystä syntyneiden ja jauhettujen kiinteiden aineiden seosta ja jos kaasumainen osuus tuottaa enemmän kuin 50 prosenttia vapautuneesta lämmöstä, on happipitoisuuden oltava viimeisen polttoilman syötön jälkeen vähintään kolme prosenttia.

3 Kaikki jätteenpolttolaitokset on varustettava sellaisilla polttimilla, jotka käynnistyvät automaattisesti, kun palamiskaasujen lämpötila viimeisen polttoilman syötön jälkeen laskee 2 kohdassa osoitetun alle vähimmäislämpötilan. Näitä polttimia on käytettävä myös käynnistämisen ja pysäyttämisen yhteydessä asianmukaisen vähimmäislämpötilan säilyttämiseksi niin kauan kun uunissa on palamatonta jätettä.

Käynnistämisen ja pysäyttämisen aikana, tai kun palamiskaasujen lämpötila laskee alle 2 kohdassa mainitun vähimmäislämpötilan, polttimiin ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa vakavampia päästöjä kuin direktiivin 75/716/ETY 1 artiklan 1 kohdassa määritellyn kaasujin poltosta, taikka nestekaasun tai maakaasun poltosta aiheutuvat päästöt.

Jätteenpolttolaitoksissa on oltava käytössä sellainen järjestelmä, joka estää vaarallisten jätteiden syötön:

- käynnistämisen aikana ennen kuin vähimmäislämpötila on saavutettu,
- aina kun lämpötila on alle vaaditun vähimmäislämpötilan,
- aina kun 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty jatkuvatoimiset mittaukset osoittavat, että jokin päästörajoista ylittyy puhdistuslaitteiden häiriöiden tai vikojen vuoksi.

4 Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä edellä 2 kohdassa säädettyistä ja tiettyjä vaarallisia jätteitä koskevassa luvassa määritellyistä vaatimuksista poikkeamisen. Hyväksymisen edellytyksenä on vähintään 7 artiklan säännösten noudattaminen ja se, että dioksiini- ja furanipäästöjen on oltava alhaisempia tai yhtä suuria kuin tasot, jotka saavutetaan sovellettaessa tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Tämän kohdan säännösten mukaisista käyttöehdoista ja tehtyjen tarkistusten tuloksista on ilmoitettava komissiolle osana 17 artiklan mukaisesti annettuja tietoja.

5 Jätteenpolttolaitoksen käytön aikana palamiskaasujen hiilimonoksidipitoisuus (CO) ei saa ylittää seuraavia raja-arvoja:

- a) 50 mg/m³ palamiskaasua vuorokausikeskiarvona,

- b) 150 mg/m³ palamiskaasua vähintään 95 %:ssa kaikista mittauksista 10 minuutin keskiarvoina määritettynä, tai 100 mg/m³ palamiskaasua kaikissa mittauksissa puolen tunnin keskiarvoina määritettynä, millä tahansa 24 tunnin jaksolla.

6 Kaikki jätteenpolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja niitä on käytettävä siten, että päästöt ilmaan eivät johda ilman merkittävään pilaantumiseen maanpinnalla, ja erityisesti palamiskaasut on poistettava savupiipun kautta hallitusti.

Savupiipun korkeus on laskettava niin, että ihmisille tai ympäristölle ei aiheuteta vaaraa.

7 artikla

1 Jätteenpolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja niitä on käytettävä siten, että seuraavat päästöjen raja-arvot palamiskaasuissa eivät ylity:

- a) vuorokausikeskiarvot:

1) kokonaishiukkasmäärä	10 mg/m ³
2) orgaaniset aineet kaasunatai höyrynä, orgaanisen hiilen kokonaismääränä ilmaistuna	10 mg/m ³
3) kloorivety (HCl)	10 mg/m ³
4) fluorivety (HF)	1 mg/m ³
5) rikkidioksidi (SO ₂)	50 mg/m ³

- b) puolen tunnin keskiarvot

	A	B
1) kokonaishiukkasmäärä	30 mg/m ³	10 mg/m ³
2) orgaaniset aineet kaasunatai höyrynä, orgaanisen hiilen kokonaismääränä ilmaistuna	20 mg/m ³	10 mg/m ³
3) kloorivety (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
4) fluorivety (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
5) rikkidioksidi (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³

- c) kaikki keskiarvot, jotka on mitattu vähintään puoli tuntia ja enintään kahdeksan tuntia kestävästä näytteenotosta aikana:

1) kadmium ja sen yhdisteet ilmaistuna kadmiumina (Cd)	} yhteensä 0,05 mg/m ³ (*) 0,1 mg/m ³ (**)
2) tallium ja sen yhdisteet, ilmaistuna talliumina (TI)	
3) elohopea ja sen yhdisteet ilmaistuna elohopeana (Hg)	} 0,05 mg/m ³ (*) 0,1 mg/m ³ (**)

- 4) antimoni ja sen yhdisteet, ilmaistuna antimonina (Sb)
- 5) arseeni ja sen yhdisteet, ilmaistuna arseenina (As)
- 6) lyijy ja sen yhdisteet, ilmaistuna lyijynä (Pb)
- 7) kromi ja sen yhdisteet, ilmaistuna kromina (Cr)
- 8) koboltti ja sen yhdisteet, ilmaistuna kobolttina (Co)
- 9) kupari ja sen yhdisteet, ilmaistuna kuparina (Cu)
- 10) mangaani ja sen yhdisteet, ilmaistuna mangaanina (Mn)
- 11) nikkeli ja sen yhdisteet, ilmaistuna nikkelinä (Ni)
- 12) vanadiini ja sen yhdisteet, ilmaistuna vanadiinina (V)
- 13) tina ja sen yhdisteet, ilmaistuna tinana (Sn)

yhteensä
0,5 mg/m³ (*)
1 mg/m³ (**)

Nämä keskiarvot kattavat myös vastaavien raskasmetallien ja niiden kaasun tai höyrymäisten yhdisteiden päästöt.

(*) Uudet jätteenpolttolaitokset

(**) Olemassa olevat jätteenpolttolaitokset

8 artikla

1 Jäteveden päästämiseen jätteenpolttolaitoksesta on oltava toimivaltaisen viranomaisen lupa.

2 Palamiskaasun puhdistuksesta syntyvien nestemäisten jätteiden päästämistä vesiin on rajoitettava niin paljon kuin mahdollista.

Luvassa olevan erityismääräyksen perusteella vesipitoiset jätteet voidaan poistaa erillisen käsittelyn jälkeen jos:

— yhteisön, kansallisten ja paikallisten säännösten vaatimukset täyttyvät päästöjen raja-arvojen osalta, ja

— raskasmetallien, dioksiinin ja furaanin osuus nestemäisissä jätteissä suhteessa käsiteltyjen vaarallisten jätteiden määrään on pienentynyt siinä määrin, että vesiin poistuvat sallitut määrät ovat pienempiä kuin ilmaan poistuvat sallitut määrät.

3 Neuvosto asettaa komission ehdotuksesta, kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulemisesta, erityiset raja-arvot palamiskaasujen puhdistamisesta syntyneiden pilaantumista aiheuttavien aineiden pitoisuuksille, tämän kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2 Dioksiini- ja furaanipäästöjä on vähennettävä kehittyneimpiä menetelmiä käyttäen. Viimeistään 1 päivästä tammikuuta 1997 lähtien vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenoton aikana mitatut keskiarvot eivät saa olla yli 0,1 ng/m³, ellei komissio ole vähintään kuutta kuukautta ennen kyseistä päivämäärää varmistanut yhteisössä 16 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti yhdenmukaistettuja mittausten menetelmien olemassaoloa. Raja-arvo määritellään kaikkien dioksiini- ja furaanipitoisuuksien summana liitteen I mukaisesti.

Raja-arvon käyttöönottopäivään asti jäsenvaltioiden on pidettävä tätä raja-arvoa ohjearvona.

3 Edellä 6 artiklassa ja tässä artiklassa vahvistetut mitausten tulokset raja- ja ohjearvojen noudattamisesta on muunnettava 11 artiklan 2 kohdassa annettujen ehtojen mukaisiksi.

4 Kun vaarallisia jätteitä poltetaan rinnakkain 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sovelletaan 6 artiklan 5 kohdan ja tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiä ainoastaan poltetuista jätteistä syntyneeseen palamiskaasun osaan liitteessä II vahvistettujen ehtojen mukaisesti.

Edellä 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen laitosten palamiskaasuista peräisin oleville, pilaantumista aiheuttaville aineille vahvistetaan soveltuvat päästöjä koskevat raja- ja ohjearvot liitteen II mukaisesti.

4 Jätteenpolttolaitokset ja niiden varastoalueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että pilaantumista aiheuttavien aineiden päästöt maaperään ja pohjavesiin estetään pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 80/68/ETY⁽¹⁾ säännösten mukaisesti. Lisäksi on oltava varastoja laitosalueen hulevesille ja muille epäpuhtaille vesille, jotka ovat peräisin ylivuotamisesta tai palonsammutustöistä. Varaston on oltava tarpeeksi iso, jotta nämä vedet voidaan tarvittaessa tutkia ja käsitellä ennen niiden ulos päästämistä.

9 artikla

1 Jätteenpolton jätteet on kierrätettävä tai niistä on huolehdittava direktiivien 75/442/ETY ja 91/689/ETY mukaisesti. Tämä saattaa vaatia jätteiden esikäsittelyä. Tällaiset jätteet on pidettävä erillään toisistaan kunnes on tehty päätös niiden kierrättämisestä tai niistä huolehtimisesta; näitä toimenpiteitä varten on käytettävä asianmukaisia menetelmiä.

2 Kuivien pölymäisten jätteiden kuten kattilatuhkan ja palamiskaasun käsittelyssä syntyvän kuiva-aineen kuljetus ja välivarastointi on tapahduttava suljetuissa astioissa.

(¹) EYVL N:o L 20, 26.1.1980, s. 43. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY

3 Jätteenpolton synnyttämä lämpö on käytettävä niin hyvin kuin mahdollista.

4 Ennen kuin jätteenpolton jätteistä huolehtimis- tai niiden hyödyntämistavat määritellään, jätteet on tutkittava, jotta voidaan selvittää niiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja saastuttamiskyky. Erityisesti jätteiden liukoinen osa ja raskasmetallit on analysoitava.

10 artikla

1 Valvontamittausten 11 artiklan mukaiset vaatimukset, polttoprosessiin liittyvät parametrit, käyttöolosuhteet ja pilaantumista aiheuttavissa aineissa esiintyvät masapitoisuudet vahvistetaan toimivaltaisen viranomaisen myöntämässä luvassa, siihen liitetyissä ehtoissa tai yleisissä mittausvaatimuksia koskevissa asianmukaisissa määräyksissä.

2 Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos hakemuksesta ilmenee, että ehdotetut mittaustekniikat täyttävät liitteen III ehdot. Luotettavuusarvot (95 %) päästöjen raja-arvoissa, jotka on määritelty 6 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1, 2, 3, ja 5 alakohdassa, eivät saa ylittää liitteessä III olevan 4 kohdan arvoja.

Automaattisten mittauslaitteiden asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteet on tarkistettava vuosittain.

3 Näytteenotto- ja mittaustekniikat, joita käytetään ilman epäpuhtauksien määräaikaisiin mittauksiin, sekä näytteenotto- ja mittauspaikat on määriteltävä toimivaltaisen viranomaisen myöntämässä luvassa, siihen liitetyissä ehtoissa tai yleisissä näytteenotto- ja mittaustekniikkoja koskevissa asianmukaisissa määräyksissä.

Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava määräaikaisia mittauksia koskevat vaatimukset liitteen III mukaisesti.

11 artikla

1 Seuraavat mittaukset on tehtävä jätteenpolttolaitoksella liitteen III mukaisesti:

- a) jatkuvatoimiset mittaukset 6 artiklan 5 kohdassa ja 7 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa mainituista aineista,
- b) jatkuvatoimiset mittaukset seuraavista käyttöparametreistä:
 - lämpötilasta, joka on määritelty 6 artiklan 2 ja 4 kohdassa,
 - palamiskaasun happipitoisuudesta, paineesta, lämpötilasta ja vesihöyrypitoisuudesta,

- c) vähintään kaksi mittausta vuodessa 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetuista aineista; yksi mittausta kerran kahdessa kuukaudessa ensimmäisten kahdentoista käyttökuukauden aikana,
- d) palamiskaasun viipymäaika, vastaava vähimmäislämpötila ja happipitoisuus, jotka on vahvistettu 6 artiklan 2 ja 4 kohdassa, on tarkistettava asianmukaisesti vähintään kerran polttolaitoksen käyttöönoton aikana ja silloin kun laitoksen käyttöolosuhteiden arvioidaan olevan mahdollisimman epäsuotuisat.

Fluorivedyn (HF) jatkuvaa mittausta ei tarvitse tehdä jos kloorivetyä (HCl) käsitellään siten, että 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan 3 alakohdassa ja b alakohdan 3 alakohdassa vahvistetut päästöjen raja-arvot eivät ylitä. Tässä tapauksessa fluorivedyn päästöt mitataan määräjain.

Vesihöyryn jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen, jos näytteeksi otettavat palamiskaasut kuivataan ennen päästöjen analysointia.

Edellä 7 artiklan 1 kohdassa lueteltujen pilaantumista aiheuttavien aineiden mittausta ei ole tarpeen, jos laitoksen lupa sallii vain niiden vaarallisten jätteiden polton, jotka eivät voi aiheuttaa suurempia pitoisuuksia kyseisiä aineita kuin 10 % 7 artiklan 1 kohdassa säädettyistä päästöjen raja-arvoista.

Heti kun yhteisössä on käytettävissä tarkoitukseen sopivia mittauslaitteita, komissio päättää 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti päivämäärästä, jonka jälkeen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 2 kohdassa mainittuja aineita on mitattava jatkuvatoimisesti liitteen III säännösten mukaisesti.

2 Edellä 6 ja 7 artiklassa vahvistettujen raja- ja ohjearvojen noudattamisen varmistamiseksi suoritettujen mittausten tulokset on muunnettava seuraaviin olosuhteisiin:

- lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 11 %, kuiva kaasu,
- lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 3 %, kuiva kaasu, ainoastaan jos poltetaan direktiivissä 75/439/ETY mainittuja jäteöljyjä

Jos vaarallisia jätteitä poltetaan hapella rikastetuissa olosuhteissa, mittaustulokset voidaan suhteuttaa toimivaltaisen viranomaisen vahvistamaan happipitoisuuteen kunkin yksittäistapauksen mukaisesti. Edellä 3 artiklan 3 kohdassa säädettyä tapauksessa mittaustulokset suhteutetaan happipitoisuuteen, joka lasketaan liitteen II mukaisesti.

Kun pilaantumista aiheuttavien aineiden päästöjä on rajoitettu palamiskaasun puhdistuksella, ensimmäisessä kohdassa säädetty happipitoisuuden yhdenmukaistaminen tehdään ainoastaan jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin epäpuhtauspitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.

3 Päästörajoja on noudatettu, jos:

- mikään päivittäisistä keskiarvoista ei ole suurempi kuin 6 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetut päästöjen raja-arvot

ja

joko mikään puolen tunnin aikana mitatuista keskiarvoista vuoden aikana ei ole suurempi kuin 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan sarakkeessa A mainitut päästöjen raja-arvot,

tai

97 % vuoden aikana mitatuista puolen tunnin keskiarvoista eivät ole suurempia kuin 7 artiklassa 1 kohdassa b alakohdan sarakkeessa B mainitut päästöjen raja-arvot,

- mikään näytteenottoaikana mitatuista keskiarvoista ei ole suurempi kuin 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistetut päästöjen raja-arvot,
- edellä 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan säännöksiä noudatetaan.

Jäljempänä 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ajanjakson aikana mitattuja keskiarvoja ei oteta huomioon arvioitaessa päästöjen raja-arvojen noudattamista.

Puolen tunnin ja 10 minuutin aikana mitatut keskiarvot lasketaan tehokkaalta toiminta-ajalta (johon sisältyy käynnistys ja pysäytys silloin kun vaarallisia jätteitä poltetaan) tehdyistä mittauksista sen jälkeen kun niistä on vähennetty liitteen III 4 kohdassa mainitut luotettavuusarvot. Päivittaiset keskiarvot lasketaan kyseisistä hyväksyttävistä keskiarvoista.

Näytteenottoajan keskiarvot ja fluorivedyn (HF) keskiarvot, silloin kun fluorivetyä (HF) mitataan määräjain tehtävin mittauksin, määrätään 10 artiklan 3 kohdassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

12 artikla

1 Jos mittaukset osoittavat, että tämän direktiivin päästöjen raja-arvot on ylitetty, on siitä välittömästi annettava tieto toimivaltaisille viranomaisille. Tässä tapauksessa laitos ei saa jatkaa vaarallisten jätteiden syöttämistä, ennen kuin päästöjen raja-arvoja noudatetaan ja toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tällaisen jätteen syöttämisen.

2 Toimivaltaiset viranomaiset määräävät puhdistus- tai mittausrakenteiden teknisesti väistämättömistä seisokeista, häiriöistä tai vioista johtuvan pisimmän sallitun ajan, jolloin säädettyjen aineiden päästöarvot voivat olla suurempia kuin säädetty päästöjen raja-arvot. Missään olosuhteissa laitos ei saa jatkaa vaarallisten jätteiden polttamista kauemmin kuin neljä tuntia keskeytyksettä, ja lisäksi tällaisten jaksojen kokonaistuntimäärän on oltava pienempi kuin 60 tuntia vuodessa.

Häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on vähennettävä toimintaa tai keskeytettävä toiminta niin nopeasti kuin mahdollista, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua. Edellä 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa jätteenpolttolaitoksissa vaarallisten jätteiden syöttäminen on keskeytettävä.

Hiukkaskokonaispitoisuus päästöissä ei missään olosuhteissa saa olla suurempi kuin 150 mg/m³ puolen tunnin keskiarvona laskettuna, lisäksi 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan 2 alakohdassa ja b alakohdan 2 alakohdassa vahvistettuja raja-arvoja ei saa ylittää. Kaikkia 6 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia on noudatettava.

13 artikla

1 Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan olemassa oleviin jätteenpolttolaitoksiin kolmen vuoden ja kuuden kuukauden kuluttua 18 artiklan 1 kohdassa mainitusta päivämäärästä.

2 Kuitenkin kuuden kuukauden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa mainitusta päivämäärästä toiminnanharjoittaja voi ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille, että olemassa olevaa jätteenpolttolaitosta käytetään enintään 20 000 tuntia viiden vuoden aikana ilmoituksen jättöpäivästä ennen laitoksen lopullista sulkemista. Tässä tapauksessa 1 kohdan säännöksiä ei sovelleta.

14 artikla

Erityisesti teknologian kehitys, laitosten käytöstä saadut kokemukset ja ympäristönsuojeluun liittyvät vaatimukset huomioon ottaen, komissio esittää ennen 31 päivää joulukuuta 2000 neuvostolle kertomuksen, joka perustuu direktiivin soveltamisesta saatuihin kokemuksiin ja päästöjen rajoittamistekniikoissa toteutuneeseen kehitykseen ja liittyy kertomukseen ehdotuksen päästörajojen uudelleenarvioinnista ja tämän direktiivin muista asioista koskevista säännöksistä.

Tällaisen uudelleenarvioinnin johdosta vahvistettavaa päästöjen raja-arvoa ei voida soveltaa olemassa oleviin jätteenpolttolaitoksiin ennen 31 päivää joulukuuta 2006.

15 artikla

Komissio, joka noudattaa jäljempänä 16 artiklassa säädettyä menettelyä, tekee tarvittavat muutokset mukauttaakseen 10, 11 ja 12 artiklan ja I, II, ja III liitteen säännökset tekniseen kehitykseen.

16 artikla

1 Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2 Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa

asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

- 3 a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.
- b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

17 artikla

Kertomukset tämän direktiivin täytäntöönpanosta laaditaan direktiivin 91/692/ETY 5 artiklan menettelyn mukaisesti. Ensimmäinen kertomus koskee ensimmäistä kokonaista kolmen vuoden ajanjaksoa tämän direktiivin voimaantulosta.

18 artikla

1 Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän päätöksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1996. Jäsenvaltiot antavat asiasta tiedon komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2 Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi tässä direktiivissä tarkoitetuista asioista antamansa kansalliset säännökset.

19 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä

20 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 1994.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. MERKEL

LIITE I

KERTOIMET DIOKSIINEILLE JA DIBENTSOFUURAANEILLE

Edellä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kokonaisarvon määrittämiseksi jäljempänä luetellut dioksiinien ja dibentsofuraanien massapitoisuudet on kerrottava seuraavilla kertoimilla (myrkyllisyyskäsittettä käyttäen) ennen kuin ne lasketaan yhteen.

		<i>myrkyllisyys-</i> <i>kertoim</i>
2,3,7,8	— Tetraklooridibentsodioksiini (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— Pentaklooridibentsodioksiini (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklooridibentsodioksiini (HpCDD)	0,01
	— Oktaklooridibentsodioksiini (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— Tetraklooridibentsofuraani (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
	— Oktaklooridibentsofuraani (OCDF)	0,001

LIITE II

PÄÄSTÖJEN RAJA- JA OHJEARVOJEN MÄÄRITTÄMINEN VAARALLISTEN JÄTTEIDEN RINNAKKAISPOLTOLLE

Raja- ja ohjearvo kullekin pilaantumista aiheuttavalle aineelle ja vaarallisten jätteiden rinnakkaispoltossa syntyvien kaasujen sisältämälle hiilimonoksidille määritetään seuraavalla tavalla:

$$\frac{V_{\text{jätteet}} \times C_{\text{jätteet}} + V_{\text{prosessi}} \times C_{\text{prosessi}}}{V_{\text{jätteet}} + V_{\text{prosessi}}} = C$$

$V_{\text{jätteet}}$: vaarallisten jätteiden polttamisesta syntyneen kaasun tilavuus, määritettynä luvassa määritellyn alhaisimman lämpöarvon perusteella ja suhteutettuna 11 artiklan 2 kohdassa määriteltyihin olosuhteisiin.

Jos vaarallisten jätteiden polttamisesta syntyvä lämpö on vähemmän kuin 10 % laitoksen kokonaislämmöstä, $V_{\text{jätteet}}$ lasketaan jätemäärästä (näennäinen), joka poltettuna tuottaisi lämpöä 10 % laitoksen määritellystä kokonaislämmöstä.

$C_{\text{jätteet}}$: yksinomaan vaarallisten jätteiden polttoon tarkoitettujen laitosten päästöille vahvistetut raja-arvot (vähintään 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 6 artiklan 5 kohdassa mainituille epäpuhtauksille ja hiilimonoksidille vahvistetut raja- ja ohjearvot).

V_{prosessi} : laitoksen toiminnasta syntyvien kaasujen tilavuus mukaan lukien laitoksessa tavallisesti poltettavista sallituista polttoaineista syntyvät kaasut (lukuun ottamatta vaarallisia jätteitä) määritettynä yhteisön lainsäädännössä tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuun happipitoisuuteen, johon päästöt on suhteutettava, perustuen. Jos tällaista laitosta koskevaa sääntelyä ei ole, on suotavaa käyttää palamiskaasujen todellista happipitoisuutta ilman, että niitä laimennetaan prosessin kannalta tarpeettomalla lisäilmalla. Edellä 11 artiklan 2 kohdassa määritellään muut olosuhteet, joihin mittaustulokset on suhteutettava.

C_{prosessi} : päästöjen raja-arvot kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisista laitoksista peräisin olevien savukaasujen sisältämille pilaantumista aiheuttaville aineille ja hiilimonoksidille, kun näissä laitoksissa poltetaan yleensä hyväksytyjä polttoaineita (vaarallisia jätteitä lukuun ottamatta). Jos tällaisia määräyksiä ei ole käytetään luvassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Jos luvassa ei ole vahvistettu kyseisiä arvoja, käytetään todellisia massapitoisuuksia.

C : päästöjen kokonaisraja-arvo tai ohjearvo hiilimonoksidille ja pilaantumista aiheuttaville aineille, jolla korvataan 6 artiklan 5 kohdassa ja 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetut päästöjen raja- ja ohjearvot. Hapen kokonaispitoisuus, joka korvaa 6 ja 7 artiklassa yhdenmukaistamisen vuoksi säädetyn happipitoisuuden, lasketaan edellä mainittujen pitoisuuksien perusteella tilavuusosia noudattaen.

Pilaantumista aiheuttavia aineita ja CO:a, jotka eivät synny suoranaisesti vaarallisten jätteiden tai polttoaineiden poltosta (esimerkiksi tuotantoon tai tuotteille välttämättömät aineet), eikä tällaisesta polttamisesta suoranaisesti syntyvää CO:a oteta huomioon, jos:

— tuotantoprosessi vaatii korkeampia CO-pitoisuuksia palamiskaasussa,

ja

— $C_{\text{jätteet}}$ -arvo (määr. edellä) dioksiineille ja furaneille ei ylity.

Joka tapauksessa, kun annetaan lupa vaarallisten jätteiden rinnakkaispolttoon, päästöjen kokonaisraja-arvo (C) on määritettävä siten, että päästöt ympäristöön ovat mahdollisimman pienet.

LIITE III

MITTAUSTEKNIIKAT

- 1 Ilmaan menevien epäpuhtauspitoisuuksien määrittämiseksi savukaasussa tehtävien mittausten on oltava edustavia.
- 2 Epäpuhtauksien näytteenotto ja analyysi, mukaanlukien dioksiinit ja furaanit sekä vertailuun perustuvien mittaustekniikoiden avulla tapahtuva automaattisten mittausjärjestelmien kalibrointi, on tehtävä komission tilausten perusteella tehtyjen CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei vielä ole, sovelletaan kansallisia standardeja.
- 3 Dioksiinien ja furaanien valvontamenetelmät voidaan hyväksyä ainoastaan silloin kun näytteenoton ja analyysin toteamisraja kullekin dioksiinille ja furaanille on riittävän alhainen, jotta saadaan myrkyllisyyskertoina merkityksellinen tulos.
- 4 Päästöjen raja-arvoille lasketut 95 % luotettavuusarvot eivät saa ylittää seuraavien päästöjen raja-arvojen prosenttimääriä:

— hiilimonoksidi (6 artikla 5 kohta a alakohta)	10 %
— rikkidioksidi (7 artikla 1 kohta a alakohta 5 alakohta)	20 %
— kokonaishiukkasmäärä (7 artikla 1 kohta a alakohta 1 alakohta)	30 %
— orgaanisen hiilen kokonaismäärä (7 artikla 1 kohta a alakohta 2 alakohta)	30 %
— kloorivety (7 artikla 1 kohta a alakohta 3 alakohta)	40 %